

UCHWAŁA NR LXXII/893/24
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 26 marca 2024 r.

w sprawie skargi na Marszałka Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r o samorządzie województwa (t.j. Dz.U. 2022 poz. 2094 z póź.zm.), w zw. z art. 227, art. 229 pkt 5 art.231 § 1 oraz art. 237 § 3 art. 238 § 1 i art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U.z 2023 r. poz. 775 z póź. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w części dotyczącej zaniechania przeciwdziałania mobbingowi poprzez brak wdrożenia procedury antymobbingowej w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego. Odnośnie pozostałych zarzutów skargi w zakresie działań noszących - zdaniem skarżącego- znamiona mobbingu Sejmik uznaje się za niewłaściwy, gdyż mogą być one rozpatrywane w postępowaniu cywilnym przed Sądem Pracy.

§ 2. Uzasadnienie sposobu załatwienia skargi zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega przekazaniu Skarżącemu oraz Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku

Arkadiusz Bąk

Uzasadnienie

W dniu 4 marca 2024 r. do Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego wpłynęła skarga Pana M.N pracownika Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego na działania i zaniechania Marszałka Województwa Świętokrzyskiego oraz niektórych członków Zarządu, które zdaniem skarżącego noszą znamiona mobbingu, a także braku wdrożenia odpowiedniej procedury przeciwdziałania mobbingowi w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego.

W dniu 6 marca 2024 r. Przewodniczący Sejmiku podjął czynności na podstawie § 132a Statutu Województwa Świętokrzyskiego polegające na przekazaniu skargi pod obrady Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa, jak również poinformowaniu Marszałka Województwa o wpłynięciu skargi, celem zajęcia stanowiska w sprawie będącej jej przedmiotem.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku opierając się na prawnej kwalifikacji skargi uznała, że podlega ona rozpatrzeniu zgodnie z właściwością przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego w części dotyczącej zaniechania przeciwdziałania mobbingowi poprzez brak wdrożenia procedury antymobbingowej w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego.

Skarżący zarzucił, że Marszałek Województwa Świętokrzyskiego nie wprowadził procedury antymobbingowej ukierunkowanej na wyeliminowanie zachowań przemocowych w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego. Na podstawie stanowiska Marszałka z dnia 18 marca 2024 r. jasno należy wskazać, że w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach od wielu lat funkcjonuje Wewnętrzna Polityka Antymobbingowa. Ostatnia obowiązująca jej wersja wprowadzona została w dniu 7 października 2020 r. na mocy Zarządzenia Marszałka Województwa Świętokrzyskiego nr 184/2020. Dokument ten jest dookreśleniem zasad przeciwdziałania zjawisku mobbingu oraz postępowania w przypadku zgłoszenia podejrzenia zaistnienia mobbingu. W WPA uregulowano także, że w Urzędzie nie jest akceptowany mobbing w jakiegokolwiek formie i postaci. WPA ma charakter dokumentu wewnątrzorganizacyjnego, który dotyczy każdego pracownika w urzędzie. Zapewnia każdemu zatrudnionemu ochronę i wyznacza tryb postępowania na wypadek, gdy pracownik uzna, że został poddany mobbingowi. W tym świetle komisja uznaje za bezzasadne żądanie skarżącego, aby wprowadzić wobec niego indywidualną politykę antymobbingową.

Biorąc pod uwagę aspekty formalno – prawne oraz kwestie poruszone w przesłanym stanowisku Marszałka Województwa, jak również ustalenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Sejmik uznaje skargę za bezzasadną w części dotyczącej braku wdrożenia procedury antymobbingowej w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego.

Odnosnie zarzutów skargi dotyczących działań noszących znamiona mobbingu Sejmik Województwa Świętokrzyskiego uznaje się za niewłaściwy i stosownie do art. 231§ 1 KPA wskazuje skarżącemu, że rozpatrzenie tych zarzutów może nastąpić w postępowaniu cywilnym przed Sądem Pracy.

Stosownie do art. 239 § 1 k.p.a w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.